

Първиятъ законъ на живота е поляризирането. Това показва, че кръгътъ, който представя цѣлия животъ, е раздѣленъ геометрически на две равни половини. Буквата ж, съ която започва думата „животъ“ е съставена отъ дветѣ половини на кръга, обрънати въ противоположна посока и свързани помежду си съ диаметъра на кръга. Това движение се продължава до безконечностъ. Тѣзи криви линии се наричатъ параболи. Ако едно тѣло се движи по такава крива линия, то ще отиде въ безкрайността. Когато едно тѣло тръгне отъ палеца на дѣсната ржка и се движи нагоре по показалеца, следъ една, следъ десетъ, следъ сто, следъ хиляда или повече години, то ще се върне презъ лѣвата ржка, като слѣзе отъ показалеца и стигне до палеца долу, на сѫщата ржка. Като съедините върховетѣ на двата палеца и на двата показалеца на дветѣ ржци, ще се образува формата на човѣка. Тѣзи два полукръга, образувани при разтварянето на палеца и на показалеца на дветѣ ржци, представляватъ поляризирането на човѣшкия животъ. Следователно, човѣкъ е произлѣзъль отъ движението на тия два кръга. Кръгътъ пъкъ представя Божественото съзнание, въ което човѣкъ се движи. Това съзнание е общъ центъръ на всѣко движение.

Вториятъ законъ, по който върви развитието на живота, е слизането и възлизането. При слизането става смаляване, а при възлизането — разширяване, уголѣмяване. При тѣзи две